

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând cererea depusă de Agentul guvernamental cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Gac împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate,

c o n s t a t ă :

La 26 septembrie 2003, Vladimir Gac a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Veronica-P” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

Prin hotărârea din 30 septembrie 2004 Judecătoriei Botanica mun. Chișinău s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Gac împotriva SRL „Veronica-P” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și s-a recunoscut dreptul de proprietate a lui Vladimir Gac asupra garajului din str. XXXXXX, nr. 22/1, mun. Chișinău.

Prin decizia din 15 decembrie 2004 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SRL „Veronica-P”, s-a casat hotărârea din 30 septembrie 2004 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău și s-a emis o hotărâre nouă, prin care cererea de chemare în judecată s-a respins.

Prin decizia din 20 aprilie 2005 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de Vladimir Gac și s-a menținut decizia din 15 decembrie 2004 Curții de Apel Chișinău.

La 6 aprilie 2007, Vladimir Gac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la anularea actelor administrative.

Prin hotărârea din 10 noiembrie 2008 a Curții de Apel Chișinău s-a repus în termen cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Gac. S-a anulat decizia Primăriei mun. Chișinău din 11 septembrie 1995, contractul de arendă funciară încheiat între SRL „Veronica-P” și Primăria mun. Chișinău, autorizația de construcție din 27 octombrie 1995, decizia Primăriei mun. Chișinău din 22 noiembrie 2001 privind prelungirea contractului de arendă funciară, contractului de arendă funciară din 18 martie 2002 încheiat între SRL „Veronica-P” și Primăria mun. Chișinău, decizia Consiliului mun. Chișinău din 26 decembrie 2006 cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat a SRL „Veronica-P” din str. XXXXXX nr. 22/1, mun. Chișinău, contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 2 februarie 2007 încheiat între Primăria mun. Chișinău și SRL

„Veronica-P”, procesul-verbal de recepție finală din 10 aprilie 2003. S-a anulat înregistrarea cadastrală din 22 aprilie 2003 a procesului-verbal de recepție finală nr. 168 din 10 aprilie 2003.

Prin decizia din 27 mai 2009 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de SRL „Veronica-P” și s-a menținut hotărârea din 10 noiembrie 2008 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 4 noiembrie 2009 Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea de revizuire depusă de Vladimir Gac, s-a casat decizia din 20 aprilie 2005 a Curții Supreme de Justiție și decizia din 15 decembrie 2004 a Curții de Apel Chișinău, cauza fiind remisă pentru rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 15 aprilie 2010 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Veronica-P” și s-a menținut hotărârea din 30 septembrie 2004 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

La 17 februarie 2011, SRL „Veronica-P” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 2 iunie 2011 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de SRL „Veronica-P”, s-a casat decizia din 15 aprilie 2010 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 24 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Veronica-P” și s-a menținut hotărârea din 30 septembrie 2004 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

Prin încheierea din 29 mai 2013 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat inadmisibil recursul declarat de SRL „Veronica-P”.

La 11 ianuarie 2018, Agentul guvernamental a depus cerere de revizuire, prin care a solicitat recunoașterea expresă a violării drepturilor SRL „Veronica-P” garantate de art. 6 § 1 și art. 1 Protocolul nr. 1 al Convenției, casarea încheierii din 29 mai 2013 a Curții Supreme de Justiție, a deciziei din 24 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a deciziei din 2 iunie 2011 Curții Supreme de Justiție, a deciziei din 15 aprilie 2010 a Curții de Apel Chișinău, a încheierii din 4 noiembrie 2009 a Curții Supreme de Justiție, a deciziei din 27 mai 2009 a Curții Supreme de Justiție și a hotărârea din 10 noiembrie 2008 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a constatat violarea drepturilor SRL „Veronica-P” garantate de Articolul 6 §1 și art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. S-a admis cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental. S-a casat integral încheierea din 29 mai 2013 a Curții Supreme de Justiție, decizia din 24 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, decizia din 2 iunie 2011 a Curții Supreme de Justiție, decizia din 15 aprilie 2010 a Curții de Apel Chișinău, încheierea din 4 noiembrie 2009 a Curții Supreme de Justiție, decizia din 27 mai 2009 a Curții Supreme de Justiție și hotărârea din 10 noiembrie 2008 a Curții de Apel Chișinău. S-a menționat că revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de Agentul guvernamental, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

La 16 decembrie 2020, avocatul Eric Puțuntica, acționând în numele și interesele SRL „Veronica-P” a depus cerere prin care a solicitat emiterea unei

hotărâri suplimentare prin care să fie prevăzută expres înscrierea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a SRL „Veronica-P” asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. XXXXXX 22/1 (nr. cadastrale XXXXXX.043 și XXXXXX.043.01).

Prin încheierea din 20 ianuarie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a respins cererea depusă de avocatul Eric Puțunica în numele și interesele Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare.

La 21 ianuarie 2021, avocatul Eric Puțunica în numele și interesele Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” a depus cerere de explicare a modului de aplicare a dispozitivului încheierii din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 7 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a respins cererea depusă de SRL „Veronica-P”, reprezentată de avocatul Puțunica Eric cu privire la explicarea modului aplicării dispozitivului încheierii din 31 ianuarie 2018.

Anterior, la 18 februarie 2021, Agentul guvernamental a depus cerere de pronunțare a unei hotărâri suplimentare, prin care a solicitat obligarea IP „Agenția Servicii Publice” să efectueze înscrierea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a SRL „Veronica-P” asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. XXXXXX 22/1, nr. cadastrale XXXXXX.043 și XXXXXX.043.01.

În motivarea cererii a menționat că la 3 octombrie 2017 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova cererea Veronica-P SRL v. Republica Moldova (nr. 50211/09), în care compania reclamantă invoca încălcarea dreptului său la un proces echitabil și a dreptului ei de proprietate, deplângând acțiunile considerate abuzive ale instanțelor naționale de judecată, care au condus la exproprierea acesteia de bunurile sale dobândite în cadrul unor relații civile firești cu Primăria mun. Chișinău. Curtea a cerut explicații Guvernului cu privire la alegațiile companiei reclamante, referindu-se la pretensele încălcări ale Articolului 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

După comunicarea respectivei cereri, la 11 ianuarie 2018 Agentul guvernamental a depus o cerere de revizuire, în baza art. 449 lit. g) din Codul de procedură civilă, solicitând casarea tuturor actelor judecătorești în baza cărora SRL „Veronica-P” fusese expropriată de bunurile imobile din mun. Chișinău, str. XXXXXX 22/1 urmare a admiterii unor acțiuni abuzive depuse de către Vladimir Gac.

Prin încheierea sa din 31 ianuarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire depusă de către Agentul guvernamental, a constatat încălcarea drepturilor SRL „Veronica-P” garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție și Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și a dispus restabilirea SRL „Veronica-P” la situația anterioară încălcării drepturilor sale garantate de Convenție. În același timp anulând (i) încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013, (ii) decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013, (iii) decizia Curții Supreme de Justiție din 2 iunie 2011, (iv) decizia Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2010, (v) încheierea Curții Supreme de Justiție din 4 noiembrie 2009, (vi) decizia Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2009 și (vii) hotărârea Curții de

Apel Chișinău din 10 noiembrie 2008, lăsând în vigoare decizia Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2005.

După revizuirea cauzei care a stat la baza cererii comunicate de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în prezentul context, Guvernul Republicii Moldova a prezentat Curții o declarație unilaterală, prin care a reiterat recunoașterea încălcării de către instanțele naționale de judecată, *id est* a încălcării drepturilor companiei reclamante SRL „Veronica-P”, garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție și Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, obligându-se să-i achite despăgubiri pentru orice prejudiciu provocat, inclusiv costuri și cheltuieli, drept urmare a încălcării drepturilor sale.

Prin decizia sa din 6 iunie 2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a radiat de pe rolul său cererea Veronica-P S.R.L. v. Republica Moldova, referindu-se la rezonabilitatea clauzelor conținute în declarația unilaterală prezentată de către Guvern, precum și a cuantumului oferit de către Guvern drept despăgubire pentru prejudiciile suportate. În același timp, Curtea a enunțat că „... în cazul în care Guvernul nu va respecta termenii declarației sale unilaterale, cererea ar putea fi repusa pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 2 din Convenție.”

A mai specificat Agentul guvernamental că la o dată nespecificată, reprezentantul SRL „Veronica-P” a depus o cerere prealabilă în adresa Agenției Servicii Publice cu privire la întoarcerea executării și restabilirea dreptului de proprietate, solicitând aducerea SRL „Veronica-P” la situația anterioară încălcării drepturilor garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție și Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, conform încheierii Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2018.

În pofida încheierii din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care instanța supremă a dispus expres restabilirea SRL „Veronica-P” la situația anterioară încălcării drepturilor sale garantate de Convenție, casând hotărârile judecătorești emise în defavoarea sa, Agenția Servicii Publice aparent a refuzat restabilirea înscrierilor în Registrul bunurilor imobile, care i-ar fi recunoscut reclamantei SRL „Veronica-P” dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din mun. Chisinau, str. XXXXXX 22/1, nr. cadastrale XXXXXX.043 și XXXXXX.043.01.

Ținând cont de respectivul răspuns din partea Agenției Servicii Publice, este clară imposibilitatea executării firești a încheierii din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție în prezenta cauză, care determină survenirea riscului iminent de repunere pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului a cererii Veronica-P SRL v. Republica Moldova (nr. 50211/09), ceea ce ar fi un deznodământ regretabil pentru Guvernul Republicii Moldova, ținând cont de eforturile sale anterioare de a repune compania reclamantă în drepturile sale încălcate, inclusiv prin intermediul instanțelor naționale de judecată. Astfel, persistă riscul ca însăși Curtea Europeană a Drepturilor Omului să recomune cererea, cerând explicații Guvernului cu privire la caracterul formal al atitudinii autorităților naționale în executarea rațională a încheierii din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin efectele produse de aceasta pentru compania reclamantă.

Din aceste raționamente, ținând cont de prevederile art. 5 alin. (2) lit. b)-d) din Legea nr. 151/20153, Agentul guvernamental a considerat judicios să solicite instanței de revizuire pronunțarea unei hotărâri suplimentare, adițional la încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, și să dispună în mod

expres obligarea Agenției Servicii Publice să efectueze înscrierea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a SRL „Veronica-P” asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. XXXXXX 22/1, cu numerele cadastrale XXXXXX.043 și XXXXXX.043.01.

În aceeași ordine de idei, Agentul guvernamental a specificat că în baza prevederilor art. 250 din Codul de procedură civilă, chestiunea cu privire la pronunțarea unei hotărâri suplimentare trebuie examinată de către aceeași instanță care pronunța-se anterior hotărârea, *id est* - în circumstanțele prezentei cauze - de către Curtea Supremă de Justiție. În plus, s-ar contura necesitatea ca hotărârea suplimentară să fie pronunțată de către același complet de judecători care au examinat cererea de revizuire a Agentului guvernamental în contextul prezentei cauze și care au pronunțat încheierea din 31 ianuarie 2018, aceștia fiind avantajați datorită implicării lor directe în emiterea soluției finale.

Examinând cererea cu privire la emiterea unei decizii suplimentare Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a o respinge din motivele ce urmează.

Într-adevăr, în conformitate cu art. 250 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța care a pronunțat hotărârea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărâre suplimentară dacă, rezolvând problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acțiunile pe care pârâtul trebuie să le îndeplinească.

Astfel, legiuitorul a prevăzut expres situațiile când instanța de judecată poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită o hotărâre suplimentară.

În temeiul art. 250 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța poate adopta o hotărâre suplimentară, în cazul în care, rezolvând problema dreptului în litigiu, a examinat toate capetele de cerere, însă a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere, nu a indicat suma sau bunul adjudecat sau care acțiuni trebuie să săvârșească pârâtul, nu a soluționat chestiunea repartizării cheltuielilor de judecată.

În speță, SRL „Veronica-P” în cauza menționată a avut calitate procesuală de pârât și nu a formulat careva cerințe proprii, referitor la care instanța nu s-ar fi expus.

Pe când, prin încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, Colegiul nu a examinat fondul cauzei, rezolvând problema dreptului în litigiu, ci, în temeiul prevederilor art. 449 lit. g) din Codul de procedură civilă, a constatat violarea drepturilor SRL „Veronica-P” garantate de Articolul 6 §1 și art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului a admis cererea de revizuire depusă de către Agentul guvernamental și a casat integral încheierea din 29 mai 2013 a Curții Supreme de Justiție, decizia din 24 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, decizia din 2 iunie 2011 a Curții Supreme de Justiție, decizia din 15 aprilie 2010 a Curții de Apel Chișinău, încheierea din 4 noiembrie 2009 a Curții Supreme de Justiție, decizia din 27 mai 2009 a Curții Supreme de Justiție și hotărârea din 10 noiembrie 2008 a Curții de Apel Chișinău. Totodată, s-a indicat că revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de Agentul guvernamental, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

În conexiunea celor relatate, Colegiul Curții Supreme de Justiție relevă că scopul emiterii hotărârii suplimentare este de a-i da hotărârii inițiale caracterul deplinătății, în situația în care hotărârea judecătorească trebuie să fie certă, să nu

producă confuzii și să nu creeze disensiuni pentru cei care urmează să-și conformeze conduita prescrierilor acesteia.

Respectiv, o hotărâre suplimentară poate fi emisă doar în cazul când trebuie să aducă o certitudine necondiționată și deplinătate hotărârii judecătorești inițiale.

La caz, însă, încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție este deplină și, ca urmare, nu este necesară pronunțarea unei decizii suplimentare.

Din aceste considerente, la caz, Colegiul conchide că cererea depusă de Agentul guvernamental cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare, depășește limitele de aplicare a prevederilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 250, 269-270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge cererea depusă de Agentul guvernamental cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Gac împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate,

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat